

DAVEK NA PIVO BI PREDSTAVLJAL VELIKE DOHODKE

KONGRESNIK DYER PRAVI, DA JE SEDA J V ZDR. DRŽAVAH NAD DVESTOTISOČ BEZNIC

Ako bi bila Volsteadova postava omiljena, bi imela zvezna zakladnica ogromne dohodke. — Pretežna večina ameriških odvetnikov nasprotuje prohibiciji. — Governor Murray je suhače zelo razočaral. — Prebivalstvo bi raje uživalo dobro pivo kot pa strupeno žganje.

WASHINGTON, D. C., 18. januarja. — Prohibicijski urad je dognal, da je bilo leta 1930 zvarjenih v Združenih državah nepostavnim potom dvaindvajset milijonov galon piva.

Senator Bingham iz Connecticuta, ki se zavzema za štiriodstotno pivo, je opozoril kongres, da bi imela zvezna zakladnica od dobrega piva vsako leto stodvaintrideset milijonov dolarjev dohodkov. Leta 1917 so zvarili sedemindvajset milijonov galon piva. Davek je znašal tedaj stosedemnajst milijonov dolarjev.

David Burnet, komisar za meddržavne davščine, je mnenja, da bi ameriški narod, če bi imel na razpolago dobro pivo, takoj prenehal piti žganje.

Republikanski kongresnik Dyer iz Montane je rekel, da je po njegovem mnenju v deželi najmanj dvestodvajset tisoč spikizijev. Samo po južnih državah, kjer imajo suhači največ vpliva, je nad petdeset tisoč munšajnarjev. V Ameriki se popije vsako leto štiri tisoč milijonov galon opojnih pijač.

Charles A. Boston iz New Yorka, bivši predsednik odvetniške zbornice, je rekel, da bi storil kongres korak v pravo smer, če bi dovolil izdelovanje štiriodstotnega piva. Suhači so pred kratkim zatrjevali, da se odvetniška zbornica ni nikdar zavzela za izpremembo suhaških postav. To je po zadržilu Bostona nasramna laž. Vsak član odvetniške zbornice zbornice je dobil lani polo, na kateri sta bili vprašanji: Ali ste za prohibicijo? Ali ste proti nji? Trinajst tisoč članov je odgovorilo, da nasprotujejo prohibiciji, dočim se jih je zanjo zavzelo samo šest tisoč.

Governor Murray iz Oklahome, ki se bo potegoval za predsedniško nominacijo, je nastopil kot govornik na konvenciji Antisalonke lige. Vsi so domnevali, da bo na vse pretege hvalil prohibicijo, pa je rekel, da prisilna zdržnost ni nikaka idealna odredba za uveljavljanje zmernosti. Predlagal je, naj se pusti državam, v katerih imajo mokrachi večino, njihovo voljo. V zadnjih letih si je dosti prizadeval uvesti v Oklahomi državno prohibicijo, pa z uspehi ni nič kaj zadovoljen.

Škof James Cannon je napadel bivšega governorja Coxa, ki je rekel, da bi duhovniki po južnih državah boljše storili, če bi ne uganjali politike, ampak bi razglašali s prižnic božjo besedo.

— Tak človek kot je Cox, nas ne bo učil, — je vzkliknil Cannon. — Od njega se sploh ne da drugega naučiti kot kako je treba mešati pijačo.

Senator Tydings iz Marylanda je stavil predlog, naj posamezne države odločijo, če naj imajo prohibicijo ali ne. Njegov predlog so preštudirali najboljši advokati dežele, odobrila ga je pa Local Self-Government League v Baltimore.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda
v Ameriki! — Naročajte ga!

Vstaja v Pesavaru je bila zatrta

OČE-MORILEC PRIZNAL UMOR

Ne kesa se svojega dejanja. — V podobnem slučaju bi ponovil dejanje. — Otrok je bil blazen. — Kričal je cele noči.

Millersburgh, O., 18. jan. — Ker porota ni hotela potrditi obdolžbe, da je James Stenhouse izvršil kak zločin, ker je zastrupil svojega sina, je sodnik odločil, da ga naj zdravniki preiščejo glede njegovega duševnega stanja. Stenhouse je usmrtil svojega dva leti starega sina s kloroformom, ker je bil slaboumen in ni bilo nikakega upanja, da bi se njegovo duševno stanje kdaj izboljšalo.

Ako bodo sodniki izjavili, da je Stenhouse slaboumen, bo poslan v zavod za slaboumne.

Ne da bi sosed v Killbuck, kjer je Stenhouse stanoval z ženo in štirimi otroci, kaj opazili ali sumili, je Stenhouse s kloroformom umoril svojega sina, da bi ga rešil trpljenja, in svojo ženo smrti.

Stenhouse je rekel, da je bila ob času, ko je usmrtil svojega sina leta 1928, njegova žena bolna in je mislil, da bo žena vsled prevelikega napora z oskrbovanjem otroka, ki je kričal cele dneve in noči, umrla.

— Da, usmrtil sem svojega otroka in bi ga še enkrat. V bolečinah je kričal dan in noč. Uničil je zdravje moje žene in bi povzročil, da bi blaznela. Poleg tega pa nisem mogel prenašati, da bi ga gledal, koliko trpi.

SPIJONI V ČEHOSLOVAŠKI

Praga, Čehoslovaška, 18. jan. — Veliko razburjenje je zavladalo po mestu vsled aretacije znanega bankirja Emila Turnovskega. Češka policija ga dolži, da se je pregrešil proti zakonu za varnost države.

Z njim sta bila tudi aretirana nek ruski trgovec in nek češki trgovski potnik.

Trije aretiranci so skušali prodati češke vojne tajnosti neki tuji državi, posebno še neko novo iznajdbo plinove maske.

DRŽAVLJANSKA VOJNA V AVSTRILJI

Dunaj, Avstrija, 18. januarja. — Avstrijski socialistični voditelji zatrjujejo, da je meščanska vojna neizogibna. Zato so sklenili, da bodo oborožili svoje pristaje, da se bodo mogli postaviti proti fašistovski ustaji.

Socialisti so prepričani, da vlada dovoljuje, da se ogrožuje Heimwehr (fašistovska stranka), ko zaplenjuje orožje, ki ga socialisti vtihotapljuje v deželo.

ZAPIRANJE POLJSKIH SOCIJALISTOV

Variava, Poljska, 18. jan. — Deset voditeljev socializma je sodišče obsodilo na več let ječe zaradi revolucionarne propagande. Med jetniki je tudi bivši ministrski predsednik Witos, ki je bil obsojen na poldrugo leto ječe.

BOLJŠEVIŠKA PROPAGANDA V ROMUNIJ

Sovjetska vlada je poslala 16 agitatorjev. — Razširjali naj bi komunizem. — Med njimi je krasna ženska.

Bukarešta, Romunska, 18. jan. — V Constanti je bilo aretiranih 16 sovjetskih agitatorjev, med njimi neka krasna ženska. Romunske oblasti zatrjujejo, da so ti odposlanci imeli namen organizirati terorizem proti odličnim osebam, kar označuje romunska policija kot največjo špijonažno zaroto zadnjih let. Aretirani so bili, ko so se izkrcali iz grškega parnika Philomena, ki je prišel iz Odese z napačnimi potnimi listi.

Rusi so imeli pri sebi \$30.000 v ameriškem denarju in več listin v tajni pisavi. Kot pravi policija, so Rusi v zvezi s špijonažno organizacijo v Parizu. Da se Rusi nahajajo na parniku, je izdal detektiv belgijskega poslanika v Istanbulu.

POSLEDICE NESREČNE LJUBEZNI

27 letna deklica je dobila 25 let zapora. — Umorila je svojega ljubčka. — Pečal se je z drugimi dekleti.

Flint, Mich., 18. januarja. — Helen Joy Morgan, stara 27 let, hči bogate trgovke, je bila obsojena na 25 let ječe, ker je umorila svojega ljubčka Leslie Casteel v aprilu lanskega leta.

Porota je glasovala glede kazni 28-krat in ko je izrekla svojo razsodbo, jo je sodnik James S. Parker obsodil na 25 let ječe.

Miss Morgan in Casteel sta se pogosto prepirala, ker je hodil z drugimi dekleti. V aprilu lanskega leta sta bila na osamljenem mestu blizu Flinta. Prišel se je prepir, in Miss Morgan je tekotom prepila ustrelila Casteela.

PRITLIKAVA MATI

Detroit, Mich., 18. januarja. — Pritlikova mati, visoka 42 palcev in ki tehtala samo 45 funtov, je odšla iz St. Marys bolnišnice s hčerko.

Mrs. Mabel M. Bryan, stara 20 let, je, kot izjavljajo zdravniki, najmanjša žena, ki je kdaj postala mati. Otrok, ki je bil rojen 4. januarja, je tehtal šest funtov in tri unce.

Otrokov oče je visok pet čevljev in osem palcev ter je star 21 let.

MOLITEV ZA NAPREDEK

Pittsburgh, Pa., 18. januarja. — Od 300 vernikov, ki so se zavzeli moliti za boljše čase so po 36-urni molitvi ostali samo še štirje.

MUSSOLINI ZA ČRTANJE REPARACIJ

Mussolini v svojem članku svetuje, da vse države prekličejo vojno odškodnino. — Amerika ne sme imeti dobička.

Milan, Italija, 18. januarja. — Ministrski predsednik Benito Mussolini je v svojem članku, ki je bil objavljen v "Il popolo d'Italia" svetoval Evropi, da naj prekličejo vse vojne odškodnine, da bo mogoče rešiti gospodarsko krizo. Članka sicer ni podpisal, toda je znano, da ga je napisal Mussolini. Mussolini je mnenja, da bo s tem vlada Združenih držav prisiljena preklicati ves vojni dolg.

V svojem članku pravi Mussolini, da bi Združene države, ako bi evropske države prenehale s plačevanjem vojnega dolga bile v zelo težkem položaju in ne bi hotele biti pred svetom kot edina država, ki je imela dobiček od vojne.

Bilo bi samo v interesu Amerike, da odpusti dolg, kajti izgubila ne bi ničesar, toda po drugi poti bi zopet dobila to, kar je imela poprej.

Začeti pa se mora v Evropi, kajti od Amerikancev ni mogoče pričakovati, da bi napravili prvi korak. Evropa mora postaviti Ameriko pred dejstvo, da mora sprejeti položaj, kakoršen je, ker drugače ne more biti. V tem smislu morajo vse države vzeti izjavo Nemčije, da ne bo plačevala več vojnega dolga.

Carina zahteva proticarino in vsaka država trpi škodo. Ves svet potrebuje Združene države in Amerika potrebuje Evropo in celi svet kot še nikdar poprej.

Dolгови so sklenjeni v naslednji verigi:

Nemčija je dolžna vsem državam; Italija in Francija sta dolžni Angliji; Francija in Anglija Združenim državam. Ne bomo dregali v dolgeve manjših držav in v zadeve sovražnih držav, ki niso plačale in ne bodo plačale, ker sploh ne morejo.

Na svetu je samo ena država, ki nikomur ne dolguje ničesar, kateri pa dogujejo vse druge države — Združene države.

PASTOR JE VSTRELIL PASTORJA

Lamar, Mo., 18. januarja. — Pastor J. A. Brown je bil oproščen uboja pastora George Riderja, ki je postal njegov naslednik v evangelijski cerkvi. Priletni pastor Brown je izjavil, da je svojega nasprotnika ustrelil v silobranu, ker sta se prepirala glede uprave cerkve.

Porotniki so dvakrat glasovali glede pastora Riderja; pri drugem glasovanju so ga oprostili.

HRIBI V MEHIKI IZGINJAJO

Vera Cruz, Mehika, 18. jan. — Kot pravijo poročila iz Minatitlan petrolejskega okraja države Vera Cruz, so izginili hribi in trdnj planjave v vroči vodi. V istem okraju je že prejšnje leto izginilo več zemlje, zdaj pa sta se pogreznili v vroče jezero dva hriba Jabon in Firarto. Na sedaj v jezero vrelo vodo,

INDIJCI DELAJO ANGLEŠKIM OBLASTIM VELIKE PREGLAVICE

BOMBAY, Indija, 18. januarja. — Izvajanje izrednih postav je naletelo v raznih indijskih provincah na odločen odpor. V Gojeratu, ki se nahaja poleg indijske obmejne trdnjave Pešavar, se je spuntalo vse prebivalstvo. Ko so se pojavili na ulicah policisti in vojniki, so začeli prebivalci metati nanje kamne. Vojaštvo se je moralo poslužiti plinskih bomb, da je napravilo red.

V Bombayu je bilo aretiranih štirideset oseb, med njimi štirinajst žensk, ki so piktirale pred angleškimi trgovinami in pozivale mimoidoče, naj ne kupujejo angleškega blaga.

Na morski obali aretirajo vsak dan več sto Indijcev, ki soglasno z Gandhijevim naročilom, pridobivajo sol.

V Lucknowu so zastrajkali študentje krščanske univerze, ker so angleške oblasti izgnale ameriškega misijonarja Halsteada, ker je v par člankih pozval krščansko prebivalstvo Indije naj podpira Gandhija.

Včeraj je bilo obsojenih trimideset članov kongresne stranke na šest mesecev ječe, ker so priporočali bojkot angleškega blaga.

Indijski podkralj je ponovno opozoril indijski narod, naj bo miren in naj se pokori postavi.

Vsak upor bo z orožjem zatrt, voditelji upornikov bodo pa s smrtjo kaznovani.

RAZOROŽITI ALI POGINITI

Philadelphia, Pa., 18. januarja. — Predsednik Temple vsučilišča, dr. Charles E. Beury, je rekel, da se mora svet razorožiti, ali pa bo poginil.

Razorožilna konferenca, ki ima sedaj svoje zasedanje, bo mogoče uspeša, mogoče pa tudi ne. Ako pa konferenca ne bo uspeša, in se bomo oboroževali ter pripravljali za prihodnjo vojno, tedaj bomo spustili zaveso sedanje človeške igre.

Dr. Beury je v svojem nadaljnjem govoru rekel, da bo še poteklo mnogo časa, predno bo prenehal uničevalni proces tekmovalnega militarizma, ako Združene države ne prevzamejo vodilne vloge v razoroženju.

CEPLJENJE ZA CELO MESTO

Fitchburg, Mass., 18. januarja. — Mestni župan Joseph N. Carriere je odredil, da mora biti v mestu, ki šteje 40.000 prebivalcev, vsakdo cepljen proti kozam. Zdravniki so cepili tako dolgo, da je zmanjkalo seruma. Župan je takoj poslal policista z motornim kolesom v Boston po serum.

Zdravniki poročajo, da so se meščani drage volje odzvali strogi odredbi, da se prepreči razširjenje koz, vsled katere boleznij je bilo mnogo ljudi bolnih. Zadnja dva dneva je bilo naznanjenih 15 slučajev bolezni. Županovo povelje je bilo, da bo vsak, ki se ne bo pustil cepiti poslan v ječo. Zdravniki pa so sporočili, da so samo v enem dnevu cepili 2500 oseb.

njih mestu je nastalo veliko jezero.

Močan studenec pod hribom Firarto, ki je do sedaj v veliki množini dajal mrzlo vodo, izliva sedaj v jezero vrelo vodo,

TROCKI MORA ŠE OSTATI V IZGNANSTVU

Njegovo izgnanstvo je podaljšano za dve leti. Bivši vojni komisar je bil izgnan leta 1929.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. — Neka brojava iz Kovna naznanja, da je sovjetski politični biro sklenil, da zahteva podaljšanje Trockijevga izgnanstva za dve leti.

Prejšnji vojni komisar in desna roka Ljlenina, Leon Trockij, je bil pred tremi leti na odlok državne politične policije izgnan iz ozemlja sovjetske republike. Kot pravi v nekem svojem spisu, ni bil določen rok za njegov izgon. Zato je prevladovalo mnenje, da je izgnan za vedno iz ozemlja, kateremu vlada sedaj njegov največji politični nasprotnik Josip V. Stalin. Trockij živi v Turčiji od februarja 1929 na Prinkipo otoku v Marmarskem morju.

Predno je bil Trockij izgnan iz Rusije, je bil leta 1927 izključen iz komunistične stranke ter je bil v januarju 1928 v Alma Ata na Kavkazu. Ko mu je bila 20. jan. 1929 vročena odločba tajne policije glede izgnanstva in je bil naprosen, da potrdi sprejem odločbe, je napisal Trockij:

— Odločba OGPU (tajna policija), je krivična po vsebini in nepostavna po obliki, je bila danes meni izročena. Trockij.

GANDHIJEVA ŽENA V ZAPORU

Bombay, Indija, 17. januarja. — Gandhijeva žena, pritlikava, stara 60 let, je bila aretirana, ker je začela delo tam, kjer ga je pustil njen mož za neodvisnost Indije.

Primeroma kratka kazen je ušla njen ponos.

— Za kaj se me hočete odkrižati samo za šest tednov? — je rekla, ko jo je sodnijski sluga peljal iz sodne dvorane. — Ali želite, da po tako kratkem času zopet pričnem svoje delo? Ne bom mirovala delovati za svobodo naše domovine, ko zopet pridem iz ječe. Dajte mi isto kazen, kot ste jo dali mojemu sestram.

POZOR, ROJAKI!

Blaznikove PRATIKE so razprodane. Ne naročajte jih več, ker jih ne bomo več dobili.

Uprava Glas Naroda.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko: Za New York na celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Na pol leta \$3.00 Za izposojnino na celo leto \$7.00
Na četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopolni bres podpla in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagovodi pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmejo bivalneče naznari, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KAJ SO PREROKOVALI IN KAJ SE JE ZGODILO

Pred dobrimi dvajsetimi leti so suhači odločno zatrjevali, da bo salon enkrat za vselej odpravljen, kakor hitro bo uveljavljena prohibicija.

In kaj se je zgodilo?

Dandanes je trikrat toliko beznic, v katerih prodajajo strupeno in nezdravo pijačo, kot je bilo pred prohibicijo salonov.

In suhači so rekli, da se bo s prohibicijo nehala pitje alkoholnih pijač.

Iz verodostojnega vira se je dognalo, da izda ameriški narod za pijačo nad eno milijardo dolarjev.

— Kakor hitro bo uveljavljena prohibicija, — so rekli suhači, — bo prenehalo izdelovanje alkoholnih pijač.

Tekom lanskega leta so suhaški agentje zaplenili 281,981 kotlov ter dvetinideset milijonov galon žganja, piva in vina.

Dejali so, da bo pijanost ponehala.

Zaradi pijanosti je bilo lani aretiranih trikrat toliko oseb kot jih je bilo leta 1920. Kaznilnice so prenapolnjene, stroški zločinov znašajo vsak dan tri milijone dolarjev.

Prerokovali so, da bodo davščine znižane, ker ne bo treba vzdrževati toliko kaznilnic in blaznic.

Stroški za kaznilnice in blaznice so se zvišali za sto petdeset odstotkov. Samo lani je bilo določenih za zvezne kaznilnice sedem milijonov dolarjev.

Pokojni voditelj Antisalonke lige, Wayne B. Wheeler je rekel: — Zdi se mi, da bo pet milijonov dolarjev na leto povsem zadostovalo za izvedbo suhaških postav.

Zvezna vlada potroši vsako leto za izvedbo suhaških postav štirideset milijonov dolarjev.

Vsled zastrupljenja z alkoholom je umrlo leta 1930 štirikrat toliko žensk kot leta 1928.

ZAGONETNA DRUŽINSKA TRAGEDIJA.

V vasi Grgurevcih blizu Sremske Mitrovice so odkrili strašen zločin. Posestnica Latinka Lalo-večeva, stara žena že preko 70 let, so našli umorjeno v njeni hiši. Po vsem telesu je imela mnogo ran in vsa njena obleka, razmetana okrog postelje, je bila krvava. Zločin je odkril sin Milan, ki ni stanoval v materini hiši, temveč neke v bližini ter je hotel zjutraj obiskati mater zaradi neke zadeve. Dolgo je trkal na vrata in ker se mu ni nihče odzval, je poklical najbližjega soseda, da sta vlomila vrata in uzpla pretresljivi prizor. Nesrečna starka je bila umorjena v postelji.

Najbližji sosede so izpovedali, da je v nedeljo dne 27. dec. pozno zvečer v hiši starke veliko razburjenje. Stara Latinka se je že dolgo časa pripravala s svojim zetom in hčerko, s katerima je imela pravdo. Na razpravi so se pred kratkim nekoliko poravnali in je bil zet Ljubisa Stojaković obsojen zgolj na plačanje pravnih stroškov v znesku 180 Din. Ko pa so šli od razprave, so mnogi videli, kako se je zet zaradi teh 180 Din zopet hudo kregal s svojo staro. V nedeljski noči, 27. dec., so sosedje videli, da sta hčerka in zeta prišla v hišo stare Latinke.

ne ve pa nihče točno povedati, kako dolgo sta tam ostala. Okrog polnoči je slišal najbližji sosed iz hiše ropot in vpitje in kmalu nato je videl starko, ki je pritekla iz hiše ter vpila: "Pomagajte, ti pijanci me hočejo ubiti!" Hči je mater s praga klicala nazaj: "Pojd, vendar noter, da nam ne boš delala sramote!" Starka je ubogala in se vrnila.

Ker so bili sosedje vajeni prepirov v Latinkini hiši, se za ves ta nočni dogodek niso več brigali, dokler ni bil drugo jutro odkrit strašni umor. Oblastva so zaprla zeta in hčerko. Oba še za enkrat tajita vse ter navajata celo neke priče, ki naj bi dokazale, da sta bila že takoj po polnoči na svojem domu.

BRIVEC KOT ZDRAVNIK.

82-letni Agneziji Vindiš iz Zagreba je postalo tik pred božičem slabo. Po zdravniku ni hotela poslati, pač pa je poslala po briveca, ki se peča tudi s puščanjem krvi. In res je brivec starki izpustil najmanj poldrugi liter krvi. Starica je seveda še bolj oslabela in je na sveti večer umrla. Brivec so pa aretirali in se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

KAKO SE NA KITAJSKEM BOJUJEJO

Francoski novinar Piere Daye se je napolnil na Kitajsko, da bi videl vsaj eno bitko. Sofer ga je odpeljal v Hankou, kjer so imeli čete generala Čangsolina izkopenje strelske jarko po vseh izkušnjah svetovne vojne. Strelski jarki so bili pa prazni in novinar je bil razočaran.

— Ali bi me ne mogli odvesti tja, ker se zares bojujejo? — Sofer pa ni vedel, kje se bojujejo.

— To bo tamle, — je pokazal z roko, — neke daleč. Toda pot ni varna. Povsod se klatijo tolpe demoraliziranih vojakov in tolovajev. Sicer pa nihče točno ne ve, ali se sploh kje bore.

Francoski novinar se pa ni hotel vrniti domov, ne da bi videl vsaj eno bitko. Zato je posetil nekega rojaka, ki živi na Kitajskem že 30 let in ki se je tudi na zunanje dogleda prilagodil kitajski rasi. Na vprašanje, kje bi lahko videl bitko, se je Francoz nasmehnil, ponudil novinarju skodelico črnega čaja in mu odgovoril mirno: — Na Kitajskem ni nobenih bitk.

Novinar ga je debelo pogledal. — Kaj? Kaj pa velike armade? — Pa se vsi ti maršali in generali, ki si stoje nproti? Kaj pa strelivo, ki ga pošiljajo kitajskim armadam skrivaj skoraj vse evropske države?

— Na Kitajskem ni nobenih bitk, — je ponovil Francoz smejaje. — Kitajec se ne bori, vsaj tako ne, kakor mislimo mi. Kitajci ne bore na naš način. Bitka na Kitajskem je bolj pošiljanje parlamentarcev in izmenjavanje telefonskih pogovorov, kakor bombardiranje. V kitajski vojni je glavno, da zna nasprotnik kupiti nasprotno armado bodisi vso s pomočnikom na čelu, ali pa s pomočjo izdajalcev samo oni del, ki mu je najbolj nevaren. Izdajstvo v obeh Kitajca ni nič nepoštenega. Sicer je pa veliko vprašanje, ali ni to bolj civilizirano, kakor vaša vojna z groznimi masakri.

— Seveda je, — je odgovoril novinar, — toda izdajstvo je podlo. Kitajski vojaki se torej ne bore za ideale? — Pozna se vam da prihajate iz Evrope. Ne, Kitajec nima pojma o tem, kaj je narod in domovina, on si ne more misliti, da bi mogla imeti vojna razen ropanja in tatvin še kak drug namen. Kitajski je najbolj decentralizirana država na svetu. Misel obrambe rase proti evropskemu vpadu morda živi v glavah kitajskih vojakov. Noben Kitajec pa ne misli na obrambo lastnega naroda. Ideja naroda, ki se je pojavila proti koncu srednjega veka, je razmeroma moderna tudi v Evropi. Ali mislite, da je poznal kdo za časa Karla Velikega? Prav gotovo ne. Kitajski je prava, država Karla Velikega. Pod najvišjo avtoriteto je vse razdeljeno. Pojedine province in njihovi guberni so se bore med seboj. In nobena sramota ni preslediti iz enega v drugi tabor, kakor ni bilo nekoč pri nas. Vojaki služijo onemu, ki jih najbolje plača. Pozabiti pa tudi ne smete, da je Kitajec najslabši vojak na svetu. Vojaki duh mu je tuj. Stara kitajska prislovica pravi: Človek, ki je kaj vreden, ne postane nikoli vojak.

Po tem pojasnilu, ki je francoskega novinarja zelo presenetilo, je Francoz nadaljeval:

— Kitajski je bila edina monarhija na svetu, čije vladarje v svečani cesarski uniformi ni nobenega orožja. Napačno je misliti, da je med Japonci in Kitajci kaj skupnega. Največja razlika med njimi je, da so Japonci

izborni vojaki. Kitajci pa poljedelci in trgovci. Kitajec se boji vojne kakor vrag križa, ker pomeni zanj isto kakor razbojništvo. Kitajec ni pogumen. V starih časih so odkorakali kitajski vojaki nekoč v bitko z zastavo, na kateri je bilo napisano: "Pogumni smo!" da bi se jih sovražnik bal. Toda iz strahu, da bi sovražnik tega napisu ne prečital dobro, so obrnili zastavo tako, da se je videl napis samo z njihove strani.

Francoski novinar je že hotel napisati poročilo o civiliziranih Kitajcih, ko je doživel nekaj, kar je temeljito izpremenilo ta vtis. Peljal se je z vlakom v družbi kitajskega polkovnika, ki je smrdeč po česnu in alkoholu obnem. Peljala sta se skupaj tri dni in ves čas pokornik ni sezul skornje. Nepristano je kadil in pljuval po tleh.

— V vojni je treba pač trpeti, — je dejal začudenemu novinarju.

— Tudi jaz sem to poskusil, — je odgovoril novinar.

— Ste pasli kdaj uši? — ga je vprašal kitajski polkovnik.

— Pa še kako. A to še daleč ni vse. Pozabiti ne smete, da sem čutil na svoji koži vse sladkosti svetovne vojne.

— Takrat ste pa gotovo trpeli še bolj, kakor trpimo zdaj. Povejte mi kaj o svetovni vojni, take storije rad poslušam.

Novinar je bil začel pripovedovati, ko se je vlak ustavil. Vrata kupeja so se naglo odprla in pojavili so se vojaki z nasajenimi bajonetmi in dolgi noži za pasom. Obkolili so polkovnika in ga odvedli. Novinar se je nagnil skozi okno, da bi videl, kam ga vodijo. Ustavili so se z njim kar na peronu. Polkovnik je moral poklekati in mladi vojak je pograbil sabljo, hoteč mu odsekati glavo. Bil je pa zelo neroden in nesekal je polkovnika v ramo taklo, da mu je brizgnila iz rame kri. Polkovnik je prebledel, a že je vojak znova zavil sabljo in polkovnikova glava je zatrknila na tračnice. Vojaki so jo pobrali in vrgli v koš z smeti. Potem je vlak odpeljal naprej.

Dopisi.

New York, N. Y.

Ker so oziroma bodo vsa slovenska društva priredila ta predpust kako veselico, tudi Slovenski Orkester, ne bo zaostal. V nedeljo, dne 24. januarja bo priredil zabavni večer v slovenski dvorani, 62 St. Marks Place.

Kdor je slišal ta orkester igrati, mora priznati, da izborna igra.

Uljudno vabimo vse prijatelje godbe in plesa, da se te prireditve udeležijo. Garantiramo vam, da se niste še nikdar tako naplesali, kot se boste ta večer.

Pridite vsi. Začetek ob sedmi uri zvečer.

Za odbor:

M. S.

SPI ŽE ŠEST DNI;

ZDRAVNIKI SE ČUDIJO

Montreal, Quebec, Canada, 17. januarja. — Ernest Lemay, o katerem mičijo, da je doma iz Springfield, Mass., že spi šesti dan s kratkimi presledki. Zdravniki so prepričani, da Lemay nima nikake resne bolezni in njegovega položaja ne morejo razumeti.

NAZNANILO ZA VLOŽITEV TERJATEV

Sakser State Bank

V Likvidaciji

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Soglasno z določbami Bančnih Postav države New York, odloček 72, se:

NAZNANIJA S TEM VSEM OSEBAM, KI IMAJO TERJATEV proti Sakser State Bank, ki je prej poslovala na 82 Cortlandt Street, City of New York, County of New York, State of New York, da so pozvane, naj mi jih predložijo in naj pridenejo o njih primerne dokazne na 82 Cortlandt Street, City of New York, County of New York, State of New York.

tekom petindvajsetih (45) dni izza danes; zadnji dan za predložitev takih terjatev in naprave dokazov o njih je 4. dan februarja 1932.

Po enem dnevu ne bom sprejel nobene terjatve več. Domnevam, da bo krajša doba kot doba starih mesecev nudila zadosten čas za predložitev terjatev ter napravo dokazov o njih. Datirano, New York, N. Y., 21. decembra 1931.

JOSEPH A. BRODERICK, Superintendent of Banks of the State of New York in charge of the Sakser State Bank in Liquidation.

To in ono

IZ VSEH DELOV SVETA

Zenske roke spretnejše od moških

"Journal of Personal Research" poroča o zanimivem izumu, katerega so nedavno z velikim uspehom preizkusili. Osebam, ki so jih hoteli preizkusiti glede ročnosti in spretnosti, so predložili kovinsko ploščo s 100 luknjicami, ki pa so bile samo nakazane. Naloga oseb, ki je imelo prestatati preizkušnjo, je bila, vzeti vsakokrat v roke po tri svinčnike iz kovine in z njimi zamašiti luknjice. Najurnejša delavka je izvršila delo v šestih minutah, najpočasnejša pa so izvršile nalogo šele v 12 do 15 minutah. Moški so zaostali daleč za to spretnostjo. Tovarna, ki je napravila ta preizkus, je sklenila, da odslej ne bo nastavljala za svoje delo več delavcev, ampak samo delavke, ker so za mehanična opravila mnogo spretnejše in urnejše od moških.

Otroški blagoslov v Italiji

Po poročilih italijanskega državnega statističnega urada je imela Italija 31. decembra lanskega leta poldrug milijon družin s sedmimi ali več otroki.

7 milijonov psov

Ro zadnjih statističnih podatkih je na svetu 7 milijonov psov. Največ teh štirinogih prijateljev človeka je izmed evropskih držav v Angliji. V tem pogledu se lahko pomeri z Anglijo samo Amerika. Kar se tiče razmerja med številom prebivalstva in psov pa Anglija celo prekašala Ameriko. V Angliji je bilo lani 3 milijone psov, ki so za njih lastniki plačevali davek. Ker se pa od štetja in psov-čuvajev v Angliji ne plačuje, lahko mirno trdimo, da imajo Angležji nad 4 milijone psov. Francija ima 3 milijone psov, Nemčija pa 2 milijona. Amerika, ki ima trikrat toliko prebivalcev kakor Anglija, ima 6 milijonov psov.

Pred 50 leti je bilo največ psov na Švedskem, kjer je odpadel na vsakih 11 prebivalcev en pes. Tudi v Franciji je bilo prejše čase več psov, zdaj pa ima to prvenstvo Anglija.

Morske kače

Ali morska kača res živi, ali pa spada zoološko v isto kategorijo, kakor novinarska raka? Najučnejši slovar sveta Encyclopaedia Britannica odgovarja na to vprašanje, da ni točno znano. Stari angleški pomorski kapitan Gould je pa izdal te dni ilustrirano knjigo "The Case of the Sea-Serpent" in skuša dokazati, da morska kača ni plod fantazije. Baj izvirna morska kača od pradednega plesiosauro ali pa je celo istovetna z njim. Da niso bile najdene kosti ali okostnine ostanki tega stvora, če ni dokaz proti tej teoriji, kajti če morska kača pogine, ne plava na površju, temveč se pogrezne na dno morja.

Gould je zbral o morski kači 300

poročil, obsegajočih dve stoletji. Resnih poročil je pa našel med njimi samo 30 in proglašal jih za absolutno točna. Med klasičnimi primeri, da so pomorščaki videli morsko kačo, navaja zlasti onega z dne 6. avgusta 1848. Takrat je šest ljudi na krovu angleške ladje "Daedalus" med rtičem Dobre nade in otokom sv. Helena 20 minut opazovalo okrog 60 čevljev dolgo kačo, ki je držala špicasto glavo ves čas nad vodo in ni imela hrbtnih plavutí, temveč nekakšno konjsko grivo na hrbtu, plavala je pa kakor pšica ob ladji. Kapitan je o tem oficijelno obvestil tudi angleško admiralteto.

ZIMSKO RAJANJE NA HOLANDSKEM

Na Holandskem, kjer leži petina dežele pod morsko gladino, imajo večasih strupen mraz, ki pa ne pritisne vsako zimo, čeprav je dežela na bregu Severnega morja. Kadar pa pritisne mraz, se Holandska vsa izpremeni. O izpremembi, ki jo prinese Holandcem hud mraz, piše Georges Duhamel v svoji knjigi "Čustveni zemljepis Evrope" takole:

Če je zima kruta, zamrznejo vsi kanali in tiscerji otočki, ki je iz njih sestavljena Holandska, so naenkrat zvezani z ledom. In takoj nastane splošna zabava. Holandske se polasti prava norost. Šole in urade zapro, vsi uslužbeni dobe dopust. Najmirnejši narod na svetu postane naenkrat neverjetno nemiren in norčav. Vsako uro prinašajo novice množici poročila o ledu. Milijoni drsalk romajo iz predalov. Najtežji kramar postane naenkrat gibčen kakor gazela. Proglaseno je premirje, vsi spori se poležejo. Ljudstva se polasti ne glede na družabni položaj splošno veselje, vse raja, vse se veseli zime.

Gospa županja se ne sramuje drsati se s svojim soferjem in pred mizicami z jestvinami in toplimi pijačami na ledu vidite siromasnega uslužbenca mestne planarne, kako prijateljsko kramlja z generalnim ravnateljem Nizozemske banke. Zaljubljenca žarečih lic lovita sapa in se ustavita, da si prispežeta pod ivnatim drevesom večno zvestobo. Mojstri in umetnem drsanju se napolnijo iz La Haye v Goudy. Tam si kupijo lončene pipe, ki si jih zataknejo za čepice, po povratku jih pa kažejo nedotaknjene v dokaz, da vso pot n so napravili nobene pike. Holandsko ljudstvo ne pozna ob hudem mrazu v zimskem rajanju in veselju nobene meje.

Incmestvo pa misli, da mora biti narod izredno resen, če se zna zabavati s tolikim prepričanjem. Stari ljudje, ki si v veliko žalost ne morejo pritrčiti drsalk na noge, majoje z glavami čes, da led že davno ni več tak, kakršen je bil, da je postal bolj redek in da ni več tako gladek in čist. Vsi nizozemski slikarji slikajo sneg, kožuhe, drsance in sploh zimske motive. Če ogleduje tujec njihove slike, dobi vtis, da preživí vsa Holandska pol leta na ledu. Toda Holandci, ki razumejo šalo, pripominjajo lokavce: Kaj še! Led je pri nas izjema. Naši slikarji slikajo prizore z drsalci, ker so redki in ker jih je vredno naslikati.

Peter Zgaga

PAR RESNIH NASVETOV ŽENITVE ŽELJNIM ROJAKOM.

Predpust je najprimernejši čas za poroke. Ker sem dobil v zadnjem času več pism, v katerih me rojaki vprašujejo za nasvete, se mi zdi potrebno še enkrat objaviti pismo, ki sem ga nekoč pisal dragemu rojaku.

Nasveti, ki so v njem, so za razne prilike in potrebe ter sem jih izbral po ustnem izročilu in na podlagi dolgoletnih izkušenj.

Upam, da bom s tem marsikomu ustregel, kajti, ko se pripravlja človek na najusodnejši trenutek svojega življenja je potreben dobrega nasveta kakor duša svetega raja.

Pismo se glasi:

Dragi prijatelj:

Iz tvojega pisma sem izvedel, da boš ta predpust porabil za premišljevanje, če bi se oženil ali ne.

Predvsem ti želim, da bi pri svoji izvoljenki tako živel, kot raste oljka poleg vinske trte ter ji daje veliko mero rodovitnosti.

Koščljiva stvar pa je ta, ker se do danes ne poznaš svoje izvoljenke in ne veš, kakšno si ji izbral.

Tukaj ti dam par nasvetov:

— Ne vzemi lepe ženske.

Če vzameš lepotico, si nakopičiš veliko skrb na vrat. Kajti ti si, na kar so obrnjene oči vseh, je težko čuvati in varovati.

Ne vzemi grde, kajti kriz boš imel vse večne čase. Po pravici bo namreč domnevala, da neprestano hrapiš po kaki lepi kot je ona.

Mlada ne zna gospodinjiti, stara je pa čemerna, jezikava in nima otrok.

Če se poročiš z bogato, ti bo kmalu začela očitati, da si jo vzel zastran denarja, in bo moral pri vsaki jedi slišati, da ješ za njen denar.

Ne vzemi revne. Take imajo ponavadi dosti otrok. Noč in dan boš moral delati, da boš preživel svojo družino.

Na vzemi nobene visokega rodu. Od zgoraj doli te bo gledala ter te smatrala sebe neveljnim.

Če bo nizkega rodu, je ne bo nihče cenil, in sovražiti jo boš začel zaradi drugih ljudi.

Če se poročiš z vdovo, boš moral od jutra do večera poslušati hvalo, ki jo bo pela svojemu ranjkemu možu.

Nemune ne smeš poročiti, kajti v tem slučaju bi ti sosedje vodili gospodarstvo, ne pa ona.

Če vzameš pametno, se priporoči Bogu in vsem svetnikom.

Če so otroci dobro vzgojeni in potem umro, boš jokal za njimi.

Če bodo otroci slabo vzgojeni, si boš pulil las. Otroci so namreč nož, ki reže srca očetom.

Če boš imel lepo hčer, boš težko pazil nanjo.

Če boš imel grdo hčer, je zlepa ne boš mogel oddati.

Če ne bo imela otrok, ne boš imel nobenega veselja in ne boš zadostil zakonskemu stanu.

Ako vzameš za ženo vzorno žensko, se boš moral vedno bati, da ti umre, če vzameš sitno in godrnjavo, boš imel podnevi in ponoči zlodja poleg sebe.

Torej poroči se hočeš, dragi prijatelj? Namesto tebe trepetam.

Ako pa ni nobenega drugega izhoda, ti želim, da bi imel orlov pogled, volkov nos, lisjakov jezik, novej želodec, volov hrbet in Rockefellerjevo mošnjo. Kajti vse te stvari v zakonu neohodno potrebuješ.

Človek se rad iznebi dima, oguja in hude ženske. Ogenj pogasiš z vodo, pa ni ne ognja ne dima.

Zoper hudo žensko pa ni nobenega sredstva na svetu.

Če ne gre drugače in se hočeš na vsak način poročiti, vzemi kolikor mogoče majhno žensko, kajti če je človeku na razpolago dosti slabih stvari, je najboljšje, če si izbere med njimi najmanjšo.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici,

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IVO DUNIN:

UMETNICA

O, marsikaj lahko doživiš na tujem!

Človeka oblije znoj, če pomisli, kako srečni so lahko tuji med nami. Zakaj pa ne? Kar si doživiš ti v tuji deželi, isto doživi lahko tuji v naši.

Gospod N. Peterski se je prekinil in se s komolci naslonjen na gestilniško mizo zamaknil daleč čez naše kozarce. Opazujoč gost bi ne bil ozrl za njegovim pogledom, če ne bi bil videl pred nami stene s pobejenimi prizemnimi okni. — Tam ničesar ne vidiš, kar bi se ti zdelo neznano. Gospod Peterski pa je takrat gotovo nekaj videl pred seboj in je moralo biti zelo zanimivo.

— Občudovati bi morali žensko našega časa, — je nadaljeval. — Videti je sfiga, a v resnici je vse, kar pččenja, čisto naravno. Ženska zna biti desedna, ne mi. Nič ni pri nas bolj napačnega kakor to, da ne znamo rabiti pri ženskah razuma.

Zdaj smo gospoda prekinili mi s svojim vedenjem in molkom, ki nista skrivala začudenja. Nismo pričakovali od njega, ki je bil mlad zdravnik, take sodb. Ljudje v njegovem poklicu so radi za ženske brezbrizni ali pa hlinijo zanje sočutje. Peterski se nam je zdel zdajci popolnoma drugačen, ne tak, kakor smo si ga vsi zamišljali. V njegovem glasu je zvenel rahel trepet, prav nič primeren odločnemu donu Juanu.

Torej je tudi ta mož spoznal nevarnost borbe z ženskami?

To je bila menda prva misel, ki se je polastila tovarišev okrog mize. Peterski ni rad popival. Ta večer se nam je zazdel, da se bo opil. Ne vem zakaj, tako se nam je zazdelo.

Videl sem, da še ne bi rad utihnil. Morda se mu pa ni zdelo vredno nositi naprej tiste misli, ki ga je trenutno vznemirila.

— Spominjam se dveh zgodbic, — je začel s tišjim glasom, kakor da ga glas veže z nekdanjim doživljanjem. — Bilo je v nekeem severnem velikem mestu. Premeščen sem bil takrat za nekaj mesecev k sedežu naše družbe. Dobro plačo sem imel. Tam sem spoznal rusko operno pevko. Mlada je bila in nadebudna, kakor pravijo. Nehote sem se seznanil z njo. Morda je bil tudi ona

ves čas pozneje le slučajno moja prijateljica.

Le slučajno. Zagledal sem se bil nekoliko v njeno sestro, ki je bila v pisarni moja kolegica. Ta je bila pa ravnateljica tedanja ljubica. Krasotica. Bogati Žid si je moral zel: čestitati na srečni pridobitvi te čarovnice. Krepkega, jedrega obraza je bila in črni las, da si ji moral vzlic njenemu srednjemu statusu prisiditi plemenitost in — voljo. Nisem verjel, da živi na svetu še kakšna nji jako podobna žena. Kaj doživiš z njo, dokler se zate ne zmeni, si lahko mislite. Jaz bi to označil za spoštovanje. Več tudi res ni bilo. Z ravnateljcem sem se sprizajnil prvi teden in potem mi ni kazalo, mešati se v njegovo razmerje z njo. Najino znanje se je razvijalo samo s slučajji in srečanji. Nanašalo je tako, da sva se čisto križala. Spoznal sem, da je nadarjena zmagovalka. Njene oči so prešinjale in s svojo voljo užigale samozavest. Priznam, da sem ji bil za vsak njen pogled hvaležen. Zmislila si je, da bova gojila francoske razgovore. Vrag si ga vedi, kaj je imela s to svojo francosčino. Izgovarjala jo je z rusko aristokratsko "pristrastnostjo". Zmirom sva zahajala v osebne izpovedi, zmikom naju je pri tem zalotil ravnatelj. Morda je bilo tako bolje. Vsaj zame.

Ona pa ni odnehal. Ravnatelj je najbrže imela popolnoma v oblasti. Vozil sem se pozneje celo z njima v njegovem avtu. Videl sem, da jo obsipa z razkošjem. Še preskrbmna je bila za take pozrešne ljudi. Pozneje sem spoznal, da se je bila popolnoma racionalizirala. Skromnost ji je bila v značaju.

Tem bolj sem se nekega dne začudil, ko me je povabila na dom, da me seznanim tam s svojo sestro, operno pevko. O tej mi je že večkrat pripovedovala. Zapomnil sem si le to, da dekle sanjari za italijansčino, brez katere si menda ni mogla predstaviti pevskega uspehov. To je zadoščalo, da nisem povabil niti za hip prisodil kakih zapejljivih osebnih namenov. Vendar me je presenetilo. Zasnova sem si že načrt, da preživim svojo neveselno zaljubljenost vsaj v njeni bližini.

Prvi večer na njenem domu pa mi je vse načrte prekril. Zaljubljen sem se v njeno sestro. Mogoče se zdi komu smešno. Tudi sam ni-

sem bil vajen take vetrnosti v ljubezni. Njena sestra je bila mlajša in je njo s svojo lepoto še prekašala. Drugi čar je bil njen čisti glas. Pela je alt in nast-pala redno kot prima donna v operi. Trindvajsetletno dekle.

Mislite si o najinem znanstvu, kar hočete; v ljubezni je bila še otrok. Tu se je vdajala brezmejni naivnosti.

Imeli sta mater in brata, častnika. Njihovo stanovanje v mirni in z vrtem obdani vili je bilo sicer prostorno, a precej skromno. Nisem opazil kiča mestnih metres. Vse življenje rodine in vsakega njene-ga člana je utripalo od zdravja in delalo še vtis pristnosti. Še, pravim, zakaj stikal sem za podrobnostmi, da bi se moči tega doma tresel. Z eno besedo bi ga bil imenoval solidnost. V takem domu bi nemo-teno lepo živel, dokler bi obstajala naša soglašajoča se skupnost. Čutil sem že, kako opuščam svoje osebne cilje in svojo pot v doteda-njem življenju.

Darja — recimo, da je bila Darja — je bila vredna, da bi se radi nje odpovedal vsemu. To rečem še danes. Le moja namišljena idealnost, s katero sem presojal ljudi, me je tudi od nje oddaljila.

Darjini uspehi v operi so se množili in večali. Z zasanjanimi očmi mi je zvečer prepevala arije, ki jih je ponavljala po mojih naukih o italijansčini. In te oči so bile zame zmerom polne hvaležnosti. Sebična je pač bila, ni se hlinila. Z vdanostjo me je učila rusčine. Sprejel sem njen trud naravno v zameno: delo za delo. Najina ljubezen je ostala mirna in lepa.

Pomlad je prišla k nama v raj. Imel sem na razpolago udobna službena mesta. Nič naju ni motilo. Darjine sanje o tujih krajih so se mi dozdevale sicer otroške, a vendar sem jih razumel. Nisem pa vedel, kako bridko je odvisna od njih. Ona je znala živeti zanje, živelci dvoje življenj, česar mi, možki, od Kristofa Kolumba, njegovih prednikov in Napoleona z vsemi geniji vred ne znamo.

In zdajci je stala pred menoj s predlogom, da potujva v Italijo in potem se ne vem kam. Na turnejo. Na turnejo! Razumete?

Jaz nisem bil ravnatelj, niti ne bogataš, za vzdrževanje deklet in

umetnic. Študiral sem se poleg službe in tudi meni bi nič ne škodoval kak mecen. Kako se je Darja le mogla tako prevariti v meni? Nikdar ji nisem prikrival svoje odvisnosti od zaslužka. Ničesar nisem imel v obliči, še manj pa denarja. Moralo je torej biti z menoj nekaj drugega. Bil sem tuječ.

Z glorio tučja obžarjeni vitez sem bil, ki ga je Darja iskala, za svojo kariero iskala.

Odkril sem ji, kolikor sem mogel, to zmo. Pctem sem se preselil v drugo mesto, da ne bi bil njeni sreči napoti.

Njeni sreči, o tem ni bilo dvoma. Jaz sem ji bil kljub vsemu manj, kot je dotlej dosegala s svojim glasom in z igro na cdu.Bila je prima donna, toda trindvajsetletna prima donna, ki je bila od svoje mladosti naivna, na svoji zavestni življenjski poti pa dotlej zvesto do sledna. Čakala je viteza. Viteza je hotela in ne moža. To me je v začetku navdušilo zanj, pozneje sem pa le še pravčasno spoznal, da je njen pojem viteza že sodoben. Zena, ki se je emancipirala, živi dvoje življenj in si viteza poišče bogatega.

V obojem življenju ji je zmerom pred očmi cilj. Zvedel sem, da je pozneč odpotovala v svet.

Škodilo ji gotovo ni, da se je naučila od mene nekoliko italijanščine. — se je nasmehnil in v istem trenutku utihnil.

Olajšano smo se ozrlj po gostilni.

Prodajalci časopisov so prihiteli s prvo izdajo jutranjih dnevnikov. Nekdo pri naši mizi si je kupil nedeljsko "Jutro".

Jaz sem se še v mislih ukvarjal s Peterskim. Čudno se mi je zdelo, kako je končal svoje pripovedovanje. Imel je navado, postati nad vsako zgodbo ironičen. Toda v njegovem glasu sem čutil še isto slutnjo nevarnosti, nad katero sem se bil ob začetku zamislil.

Nehote sem ujel njegov pogled, ki je legel na časopis kakor sokol, ki se ne more več dvigniti. Opazil sem še, kako je posegel v žep do

"Zaradi varnosti vztrajam pri LUCKIES"

"Svojega glasu ne smem zanemarjati. Zato pa zaradi varnosti vztrajam pri LUCKIES — ki so vedno mile mojemu grlu. In dvojno sem hvaležna za vaš izboljšani Cellophanski ovoj, ki se tako lahko odpre s pripravnim, malim tabom."

Mary Astor

"It's toasted"

Zaščita Vašega Grla — proti dražljajem — proti kašlju

In Mokratno-varcan Cellophane Obdržljiva "Toasted" Okus Vedno Svoji

NARAVNAJE NA LUCKY STRIKE — 60 najst. z najboljšimi plavimi orkestri na svetu, in Walter Winchell, knjiga današnja napovedanja postajajo priljubljene, vsak turek, četrti in sedmi večer preko N.B.C. omrežja.

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE—Jugoslav Bureau

Predlagane spremembe priseljenškega in naturalizacijskega zakona.

Vlada je izdala letna poročila posamznikov departmentov in uradov, med njimi tudi poročilo načelnika priseljenškega urada, kakor tudi ono načelnika naturalizacijskega urada. Izmed poglavitnih priporočil v teh dveh poročilih so registracija inozemcev in potreba večje izobrazbe s strani prosilcev za naturalizacijo.

Generalni priseljenški komisar Harry E. Hull je proti temu, da bi se priseljevanje popolnoma ustavilo, ali priporoča sistem, po katerem bi bila omogočena znanstvena izbira priseljenčev že v njihovi rojstni deželi. On pravi: — Čas je zdavnaj prišel v industrijalnem razvoju te dežele, da bi mogli izbirati one osebe posebnih strok, ki jih zares potrebujemo, in da bi se priseljevanje moralo omejevati le na te izbrane osebe, izjemši kar se tiče sorodnikov v prednostni kvoti ali izven kvote.

Izmed drugih priporočil za zakonitve novih določb priseljenški generalni komisar poudarja potrebo sledečih uvedb:

Registracija vseh inozemcev Zdr. država.

Poroka inozemcev z ameriškim denarnci: a premagal se je in ni kupil dnevnika.

Pol ure pozneje sem si kupil "Jutro" v kavarni in ga prijateljsko položil na mizo pred gospoda Peterskega.

Med novicami se je odbijalo poročilo o dogodiščini slavne operne pevke v Londonu. Premagal sem se, da nisem pogledal tovarišu znova v obraz. Nisem se motil.

Gospod Peterski je ta večer zanesljivo zvedel, da je izgubil Darsem še, kako je posegel v žep do

pred 29. junija 1906, kakor tudi za one, ki so postali ameriški državljani vsled naturalizacije očeta in si želijo poseben certifikat.

Pred Kongresom se nahaja precejšnje število predlogov, ki vsebujejo eno ali drugo izmed gornjih priporočil priseljenškega ali naturalizacijskega komisarja. Kaj pa Kongres sklenil, je drugo vprašanje.

ČE JE TAT RAZTRESEN

V stanovanje nekega zdravnika v Parizu je udri tat in pobral iz blagajne vso gotovino 85.000 frankov. Denar je spravil v notranji žep svojega starega in ponošenega površnika. Ko je po opravljenem "delu" odhajal, se mu je lepa zimska suknja zdravnika očividno tako dopadla, da jo je enostavno snel in na njeno mesto obesil svoj površnik. Kako se je prijetno izneznadil zdravnik, ko je našel v umazanem površniku vso gotovino, ki mu jo je vlomilec pobral iz blagajne!

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER) Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street New York City

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI (Nadaljevanje.)

Musolino	40
Mrtvi gostje	35
Mali Klatze	70
Mesija	50
Malenkosti (Ivan Albrecht)	25
Mladim sreč. Zbirka povesti za slovenska mladino	25
Misterija, roman	1.—
Na različnih potih	40
Notarjev nos, humoreska	35
Narod, ki izmira	40
Naša vas, II. del, 9 povesti	90
Nova Erotika, trdo vez	70
Naša leta, trdo vez	70
broširana	50
Na indijskih otokih	50
Nasi ljudje	40
Nekaj iz ruske zgodovine	35
Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pobodov bitve slovenskega polka	1.50
Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka	35
Onkraj pragozda	30
Odkritje Amerike, trdo vezano	60
meko vezana	50
Praprečaneve zgodbe	35
Pasti in zanki	25
Pater Kajetan	1.—
Pingvinski otok	60
Povest o sedmih obehstih	50
Pravica kladiva	50
Pabirki iz Roza (Albrecht)	35
Pabirski zlatar	35
Pribajati, povest	60
Polgalec	25
Pavisti, pesni v prozi (Baudelaire) trdo vezano	1.—
Po strani klubok	50
Plati svona	40
Prilistec	60

Prst božji	30
Patria, povest iz irske junaške dobe	30
Po gorah in dolinah	30
Pol litra viga	60
Poslednji Mehikane	30
Pravljice H. Majar	30
Predtržani. Presern in drugi svetniki v gramofonu	25
Prihodbe čebelice Maje, trdo vez	1.—
Ptice seljke, trdo vez	75
Pred nevihto	35
Popotniki	60
Poznava Boga	30
Pirhi	30
Povodenj	30
Praki judok	25
Pripraga Muravskega glavarja	30
Pravljice in pripovedke (Košutnik) 1. zvezek	40
2. zvezek	40
Prvic med Indijanci	30
Pregledanje indijanskih mislonarjev	30
Roman treh sre	1.20
Robinson	50
Robinson Crusoe	60
Revolucija na Portugalskem	30
Rdeča in bela vrtnica, povest	30
Rdeča megla	70
Rdeča lokarja	1.25
Slovenski lastivce	40
Slovenski Robinson, trd. vez	75
Sveški invalid	35
Sveti Genoveja	50
Solnce in senca	60
Skriptnost najdenke	35
Skuzi širno Indijo	50
Sanjska knjiga, mala	60
Sanjska knjiga, (Arabska)	1.50
Spomini Jugoslovanskega dobrovolca, 1914—1918	1.25
Sredozemci, trd. vez	60
broš.	40

Stranole vojne	50
Stiri spurti, 4. zv.	35
Smrt pred hise	60
Stanley v Afriki	50
Spomin znanega potovalca	1.50
Stritarjeva Anthologija, broš.	80
Sisto Sesto, povest iz Abruce	30
Sin medvedjega lovea, Potopisni roman	30
Student naj bo, V. zv.	35
Svele Notburga	35
Spisje, male povesti	35
Steapsledec	35
Sopki, Samotarie	35
Svele noč	30
Svetlobe in senca	1.20
Stike (Meško)	60
Spake, humoreska, trdo vez	90
SHAKESPEAREVA DELA:	
Macbeth, trdo vez	90
broširano	70
Othelo	70
Sen Kresne noči	70
SPLOŠNA KNJIZICA:	
St. 1. (Ivan Albrecht) Kanjenc gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
St. 2. (Rado Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš.	50
St. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 del., broš. 105 strani	35
St. 4. (Cvetko Golar) Poletne klasje, izbrane pesmi, 164 str., broširano	50
St. 5. (Fran Murnik) Gospod Fridolin, zbirka njegovih družin, veselomodne črtice I., 72 strani, broširano	35

VSE SE PREBOLI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

7

(Nadaljevanje.)

Kako rad bi jo bil že sedaj objel, naslonil njeno glavo na svojo prsi in rekel:

— Ne skrbi preveč! Tukaj je tvoj prostor! Imej še nekoliko potrpljenja. Zaupaj v mene in nikdar ti ne bo žal. Nebesa ti hodičem pripraviti na zemlji, tebi, ti nad vse ljubljeno dekle!

Toda njegova prevelika vestnost mu ni dovolila izgovoriti besed, katere je sam proti sebi tisočkrat ponavljal. Greta je morala njegovo globoko čustvovanje čutiti, četudi ji ga ni razodel. Obi sta spadala eden drugemu.

Ta nedelja je bila posebno lepa. Bila je prva nedelja v maju in narave se je odela z razkošnim cvetjem.

Ure so kar letele skozi pomladno zeleni gozd, dokler se ni oglasil glad.

Na majhni trati v gozdu najdeti primeren prostor, da nekoliko pojedeta.

Joško razpoložil svoj suknjič, na katerega je morala Greta sedeti. Štor posekanega drevesa jima je bila miza. Greta vzame iz zavrtke jedila in jih razpoložil po štoru, katerega je Joško pogrnil s servietjo.

Medtem jima ptički žvrgele vsokrog. Greta ni mogla nehati poslušati tega lepega gozdnega koncerta.

Iz neke vasi se zaslišijo cerkveni zvonovi. Nehote sklene Greta roke.

— Svojo nedeljsko pobožnost bova opravila v gozdu, — pravi Greta tiho.

— Po načinu naših prednikov — prikima Joško. — Ko bom v svoji službi, bom isto delal s svojimi učenci. Vsako nedeljo jih bom kam peljal. Kdor hoče, iti z nami, bo z veseljem sprejet.

— Mislim, da ne bo nikdo hotel izostati, ako boste kaj predlagali.

— Iz česa sklepate to, gospica Greta?

— Ker imate nekaj prepričevalnega, da vsakega prisili, da vam mora slediti. Učenci morajo vendar čutiti, da jim želite samo dobro. Največje nasprotje bi vam prišlo od starih, zakrknjenih, pedantnih vaših lastnih tovarišev, katerim novo, kar hočete vpeljati, ni pogodu. Učenci pa bodo šli z vami, gospod Ahčin, čez drn in strn.

V njegovih modrih očeh se zasveti veselje.

— Ali res mislite tako, gospica Greta?

Prepričana o tem, kar je rekla, mu prikima in v zaupljivem glasu ji pride skozi ustnice:

— Da, gospod Ahčin, proti vam mora biti vsakdo dober.

Tedaj pa se naenkrat zave svojih besed, katere je naglo in brez premisleka izgovorila in rdečica sramežljivosti oblije njen grasi obraz. Kaj je neki mislil o njej? Molk je še povečal njeno zadrego, ker je bil drugačen, kot pa druge čase molk med njima.

Tedaj pa Joško približa svoj obraz k njenemu in tiho vpraša:

— Vsakdo? Neizmerno bi bil srečen — ali ponižen — ali ponosen — mislite, kar hočete, — ako bi bila ena! Gospica Greta — Greta —

Bojazljivo položi svojo roko na njeno, toda vendar tako trdo, da se mu ni mogla izogniti. Kot plaha ptica je trepetala pod njegovo veliko moško roko. Saj ga ni mogla napačno razumeti. Silila se je, da ne bi izdala svojih občutkov ter je hotela izgovoriti kaj vsakdanjega, toda njegove ustnice ji nenadoma pridejo prav blizu in v tihi in sladki bojazni začuti njih pritisk na svojih ustih.

Vroč val krvi se razlije po njenem licu. Joško trdno drži njeno glavo in potopi svoj pogled v njene žareče, boječe, neskončno lepe oči.

— Moja Greta — moja si! — pravi tiho, z veliko ljubeznivostjo. Nato pa pritisne svoje ustnice na njeno jasno čelo. Premagati se je moral, da v svojih napetih čustvih ni privlekel Grete k sebi in bi ji zaklical na uho svojo vročo ljubezen. Toda svoje plahe srce ni smel še bolj splašiti, četudi je bila priljubljenost še tako zapeljiva; Greta mu je moral biti svet.

Greta se trese in se ne upa pogledati ga. Ali jo je v resnici poljubil? Bil je prvi poljub moških ust, bil je prvi poljub, ki ga je čutila in jo popolnoma omamilo. Joško je natanko videl, kaj se je godilo v mladem bitju in njegova rahlostnost mu ni dovolila, da bi tako zmedenost še povišal. S tresočimi rokami pospravi Greta posodo.

— Zdaj pa moramo iti.

Joško ji pomaga spraviti vse v nahrbtnik in zopet se odpravi dalje.

— Da, gospica Greta, saj veste, da sva se danes zavzela za dolgo pot.

Silil se je, da bi izgledal miren, toda v njem je bilo vse razburjeno. V njunem dosedanem prijateljskem razmerju ni smela nastati nikakršna izprememba, da ne bi mati ali pa teta kaj opazili. Ta blaženi poljub naj začasno ostane edini, četudi se je moral zelo premagovati. Njegova bodoča žena mu mora biti previsoka, da bi jo rabil za ljubezensko sanjavo, četudi mu je na ustih gorelo hrepenenje po njenih mladih, nedolžnih ustnicah. Toda njegov idealno umerjeni čut, njegova nad vse velika rahlostnost — vse to ga je oviralo, česar kdo drugi ne bi niti občutil.

Mislil pa je, da pozna Margareto, zato je hotel varovati njen dekliški čut.

Dasiravno Margareta ni mogla slutiti njegovih notranjih vzrokov za njegovo mirnost, je vendar čutila neko olajšanje, ko se je zopet obnašal proti njej kot tovariš in prijatelj. Samo roko ji je vedno trdnje stiskal in sta roko v roki korakala dalje v smehljajočo, zeleno in cvetočo pomladno krasoto.

In ko se je Margareta zvečer prijetno utrujena in pijana solnca in zraka in potovanja zarila v svojo posteljo, si je v polspanju še mislila: — Zares ljubeznjiv človek je! — V njegovi prisotnosti mora imeti človek čut varnosti in zaupanja.

Naslednjega dne je bilo med Margareto in Joškom kot ponavadi. Nikdo ni niti z besedo omenil, kar se je zgodilo dan poprej in tudi Joško si ni dovolil, da bi ji pokazal kako posebno čustvo. Toda v njegovih očeh, ne da bi se bil sam zavedal, je bil toliko neznosti, da ga je komaj upala pogledati. Joško Ahčin je plaval v morju sreče. Prsi so mu hotele razpočiti, ker je čutil, da mu je ljubljeno dekle poklonilo svoje srce.

Margareta, njegova Margareta! Kako lepo in lahko ji bo napravil! Njegova srca se je izlila v vriskajoče pesmi, katere pa je zaprl v svojo pisalno mizo in je zatajeval zahteve svojega srca, da bi jih prebral.

Kako počasi je potekal ta teden, čerano je imel mnogo dela: niti podnevi ni bilo dovolj časa zanj. Tudi Margaretin čas je bil vedno izpolnjen. Vesela je bila, da se je bližal konec njenega učnega leta. Pozneje je hotela sprejeti kako službo za pol dneva, da bi našel polagoma na to privadila, da bi zopet prevzela nekaj gospodinjinskega dela in da ne bi vse domače delo prepustila njej. Pošte-

no in požrtvovalno je delala Margareta za svojo mater — denar za njeno izozrazbo ji ni bil darovan.

Zopet je prišla nedelja. Dan poprej je bila huda nevihta. Bilo je v maju. Zelo sta bila oba potirata, ker sta se bala, da vsled slabega vremena ne bosta mogla v naravo.

Toda proti večeru se je zvedrilo. Solnce se je še prikazalo in po nebu se je razpela mavrica, kar je smatrala Margareta za znamenje lepega vremena za prihodnji dan in je pridno pričela pripravljati za pot.

In res — žareče se je naslednje jutro dvignilo solnce in noben oblak ni motil nebesne modrine.

Kako zgodaj je bila Margareta iz postelje! Veselje, na lepi, dolgi dan ji je žarelo iz oči, in je obsevalo cel njen ljubeznjivi obraz.

Tudi z Joškomotom je bilo isto. Tiho, brez ropota sta se pripravljala, da ne mi motila gospe Hmčeve v njenem spanju in po kratkem času zapustila dom pripravljena na pot.

Današnji cilj je bilo Blejsko jezero.

(Dalje prihodnjic.)

ZIMA

Zima. Druga in zadnja. Mraz, v celici in v njegove srecu.

Sedemnajst mesecev. Še tri. Med golimi stenami. Na trdi postelji. Vsak dan sprehod. Pol ure po dvorišču. Drug za drugim gredo, vsi enaki, vsi blede, utrujeni. In če se hoče potem še sprehajati — celica je pet metrov dolga, šest daljših ali sedem krajših korakov, obrat pri vratih in pod zamreženim oknom.

Ko je prišel sem, je bila jesen.

Zdaj je zima, že druga, pa ni videl ne pomladi, ne poletja, ne jeseni.

Če potegne posteljo pod okno in pogleda skozi mrežo, vidi v okno na drugi strani ceste. Navadno je zaprto, časih celo zagrnjeno. Zadnjič pa je videl tam dekle. Pri oknu je stalo in gledalo na ulico. Morda je tudi njega opazilo, ko je pritiskal svoj blede obraz na mrežo. Potem je izginilo.

— Sedemnajst mesecev. Brez cigarete. Brez ženske.

Takrat sam ni vedel, kaj dela. Sprli so se fantje na vasi, zapeli so noži in njegov tudi. Enemu, ki

mu je spodenel noge in mu pokleknil na prsi, ga je zasadel med rebra. Sam ni vedel, kako je do tega prišlo. Ko se je zavedel, je bil ves krvav in uklenjen.

Niti od dekleta se ni mogel posloviti. Iz jetnišnice je pisal, pa mu ni odgovorilo. Potem ni več pisal. Še domov ne.

Še tri mesece. Potem bo svobodni.

Takrat bo že pomlad.

Ključavnica je zaškripala. Kdo ga moti v njegovih mislih, ki jih razpreda kakor pajčevino. Takrat ni nikogar, ko mu zmanjka misli, ko brez njih strmi v okno in posluša, čako, kdaj začuje udarce ure, ki gre tako počasi, da mu je zblazneli.

— Novak v pisarno.

Nejevoljen je. Kaj mu hočejo?

V pisarni je sodnik. Ko stopi na prag, vidi samo stol z visokim pletenim naslonilom. Zdi se mu, da se za tem naslonilom nekaj giblje. Vidi na vrhu nekaj kakor lase. Zapre vrata, pazniku pred nosom.

Stol se odmakne in zaškripa na parketu. Vidi sodnika.

Eleganten je. Že malce siv. Z zlatom obrobene naočnike ima.

Potem mu zdrzne pogled na njegovo lastno obleko. Raševina in čevlji, okorni, da komaj prestavlja noge. V zadregi sname čepico.

— Vi ste Novak?

Glas je nekam oster, zadirčen.

— Da.

Pomiloščeni ste. Popoldne lahko odidete. Naročil sem že, da vam vrnejo civilno obleko.

Novak ne razume. Pomiloščen? Kaj je to?

— Pomiloščen?

— Da.

Glas je nervozen. Še manj ga razume.

Obrne se in počasi odhaja. Še pozdravil ni.

Novak se odmakne in zaškripa na parketu. Vidi sodnika.

Eleganten je. Že malce siv. Z zlatom obrobene naočnike ima.

Potem mu zdrzne pogled na njegovo lastno obleko. Raševina in čevlji, okorni, da komaj prestavlja noge. V zadregi sname čepico.

— Vi ste Novak?

Glas je nekam oster, zadirčen.

— Da.

Pomiloščeni ste. Popoldne lahko odidete. Naročil sem že, da vam vrnejo civilno obleko.

Novak ne razume. Pomiloščen? Kaj je to?

— Pomiloščen?

— Da.

Glas je nervozen. Še manj ga razume.

Obrne se in počasi odhaja. Še pozdravil ni.

Zunaj je paznik. Z njim še drugi, ki nosi zavoj. Ta zavoj pozna. Njegova obleka je. Zdaj šele ve, kaj mu je rekel sodnik.

Vrnil se je v celico. Sedel na posteljo in si podprl glavo.

Kaj zdaj?

Mehanično se je preoblekel. Spet trkanje.

— Kosilo.

Jé. Poslednjič tu. Ječar je prijaznejši. Tudi on postaja. Čuti, kako padajo vezi z njega. Težko se jih je privadil. Odvadil se jih bo še težje.

In vendar. Gleda žarek solnca, ki sili skozi okno in liže prazna tla. Žlica mu zastane. Kako dolgo ga že ni bilo, kako dolgo. Takrat, ko ga je čakal, ko bi mu bil rešitev...

Nekaj kakor srce se obuja v njem.

V kotu še zmeraj prede pajek. Spomni se, kako ga je včasih opazoval. Ure in ure. Bolj kot potrpežljiv je bil, kakor on.

Edino živo bitje z njim v celici. Časih je na dvorišču med sprehodom ujel muho in mu jo prinesel.

Zima je zunaj in v srecu.

Kar nerodno se mu zdi, da je v svoji obleki. Počasi gre skozi svoji obleki.

Počasi kre skozi vrata. Nehote se ozre. Kakor bi se mu zdelo, da hiti za njim paznik, ki ga bo prijel.

V ječi je dostikrat mislil, da bi pobegnil. In zdaj se mu odhod zdi kakor beg.

Ljudi je malo na cesti. Nihče se zanj ne meni.

Mimogrede mu obvisi pogled na oknu, ki je bilo sedemnajst mesecev njegovo. In leze mu naprej. K sosednjemu. Obraz vidi tam, ki se tišči k mreži. Ve, čigav je ta obraz. Mladega fanta, ki so ga prijeli, ko je lačen nekaj ukradel. Opaziti je moral, da so njega izpustili. Zdaj mu je prav tako kakor njemu takrat, ko se je izpraznila celica zraven njegove.

Tako prazno je vse, tako prazno. Tam je okno, kjer je časih videl dekle.

Mrtvo. Zavese so zagrnjene. Počasi gre dalje. Mimo ljudi. Nikogar ni, ki bi stopil k njemu in mu rekel:

— Pojdi z menoj. Videl boš vse te slike...

Nikogar. Tujec je med tujci. Ko bi bilo saj tisto okno odprto...

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

ILE DE FRANCE 30. jan.; 17. feb. (12.05A.M.) (12.05A.M.)

P A R I S 14. maja; 11. junija (12.05 A. M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsaakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoske kuhinje. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

28. januarja: St. Louis, Cherbourg, Hamburg

30. januarja: Ile de France, Havre

4. februarja: Hamburg, Cherbourg, Bremen

11. februarja: Deutschland, Hamburg, Cherbourg

Europa, Cherbourg, Bremen

15. februarja: Berengaria, Cherbourg

17. februarja: Ile de France, Havre

18. februarja: New York, Hamburg, Cherbourg

19. februarja: Saturnia, Dubrovnik, Trst

20. februarja: Bremen, Cherbourg, Bremen

25. februarja: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

26. februarja: Mauretania, Cherbourg

27. februarja: Europa, Cherbourg, Bremen

3. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

4. marca: Ile de France, Havre

Berengaria, Cherbourg

9. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

10. marca: Deutschland, Hamburg, Cherbourg

14. marca: Augustus, Dubrovnik in Trst

17. marca: New York, Hamburg, Cherbourg

Europa, Cherbourg, Bremen

22. marca: Ile de France, Havre

23. marca: Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

25. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

28. marca: Mauretania, Cherbourg

29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

Uprava "G. N."

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem poslana naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove.

Uprava "G. N."

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Beer.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.